

31998R2533

L 318/8

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

27.11.1998.

UREDJA VIJEĆA (EZ) br. 2533/98**od 23. studenoga 1998.****o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Protokol (br. 3) o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (u daljem tekstu: Statut), a posebno njegov članak 5., stavak 5.4.,

uzimajući u obzir preporuku Europske središnje banke (ESB) (¹),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta (²),

uzimajući u obzir mišljenje Komisije (³),

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 106. stavku 6. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članku 42. Statuta,

koji će ESB-u dati mogućnost i prilagodljivost da pravodobno koristi visokokvalitetnu statistiku, koja odražava promjenjive gospodarske i finansijske okolnosti i uzima u obzir opterećenje koje se nameće izvještajnim jedinicama; budući da je pritom potrebno obratiti pozornost ne samo na izvršavanje zadaća ESSB-a i njegovu neovisnost, već i na to da se opterećenje izvještajnih jedinica svede na minimum;

(3) budući da je stoga poželjno odrediti referentnu izvještajnu populaciju, s obzirom na kategorije gospodarskih jedinica i uključenih statističkih primjena na koje su ograničene statističke ovlasti ESB-a te na temelju kojih ESB, kroz svoje regulatorne ovlasti, određuje stvarnu izvještajnu populaciju;

(1) budući da članak 5. stavak 5.1. Statuta zahtijeva od ESB-a da, uz pomoć nacionalnih središnjih banaka prikuplja od nadležnih nacionalnih tijela ili izravno od gospodarskih subjekata, statističke podatke potrebne za obavljanje zadaća Europskog sustava središnjih banaka (u daljem tekstu: „ESSB”); budući da se za izvršavanje tih zadaća, određenih u članku 105. Ugovora, a posebno za provođenje monetarne politike, ovi statistički podaci koriste prvenstveno za pripremu agregiranih statističkih podataka, za koje identitet pojedinih gospodarskih subjekata nije bitan i da se također mogu koristiti na razini pojedinačnih gospodarskih subjekata; budući da članak 5. stavak 5.2. Statuta zahtijeva od nacionalnih središnjih banaka da, u mjeri u kojoj je to moguće, izvršavaju zadaće opisane u članku 5. stavku 5.1. Statuta; budući da članak 5. stavak 5.4. Statuta zahtijeva od Vijeća da utvrdi fizičke i pravne osobe koje podliježu obvezi izvješćivanja, režim tajnosti te odgovarajuće provedbene odredbe; budući da nacionalne središnje banke mogu surađivati s ostalim nadležnim tijelima, uključujući nacionalne zavode za statistiku i regulatore tržišta, u smislu članka 5. stavka 5.1. Statuta;

(2) budući da, a kako bi statistički podaci bili učinkovito sredstvo u izvršavanju zadaća ESSB-a, definicije i postupci njihova prikupljanja moraju biti strukturirani na način

(4) budući da je homogena izvještajna populacija potrebna za izradu konsolidirane bilance sektora monetarnih finansijskih institucija država članica sudionica, čiji je osnovni cilj pružanje ESB-u sveobuhvatnog statističkog prikaza monetarnih kretanja u državama članicama sudionicama koje se promatraju kao jedinstveno ekonomsko područje; budući da je ESB uspostavio i održava popis monetarnih finansijskih institucija za statističke potrebe, koji se temelji na zajedničkoj definiciji tih institucija;

(5) budući da navedena zajednička definicija za statističke potrebe određuje da monetarne finansijske institucije obuhvaćaju kreditne institucije kako su odredene pravom Zajednice te sve druge rezidentne finansijske institucije koje se bave primanjem depozita i/ili bliskih supstituta depozita od subjekata koji nisu monetarne finansijske institucije i, za vlastiti račun (barem u gospodarskom smislu), odobravanjem kredita i/ili ulaganjem u vrijednosne papire;

(6) budući da je poštanske žiro institucije koje ne udovoljavaju zajedničkoj definiciji monetarnih finansijskih institucija za statističke potrebe možda potrebno podvrgnuti

(¹) SL C 246, 6.8.1998., str. 12.

(²) SL C 328, 26.10.1998.

(³) Mišljenje doneseno 8. listopada 1998. (još neobjavljeno u Službenom listu).

statističkim izvještajnim zahtjevima ESB-a u području novčane i bankovne statistike, kao i statistike platnog prometa jer te institucije mogu, u velikoj mjeri, primati depozite i/ili bliske supstitute depozita i obavljati poslove platnog prometa;

- (7) budući da u Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa iz 1995.⁽¹⁾ (u dalnjem tekstu: „ESA 95”), monetarne finansijske institucije stoga obuhvaćaju podsektore „središnja banka” i „ostale monetarne finansijske institucije” te mogu biti proširene samo uključivanjem kategorija institucija iz podsektora „ostali finansijski posrednici, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova”;
- (8) budući da su statistički podaci o platnoj bilanci, stanju međunarodnih ulaganja, vrijednosnim papirima, elektroničkom novcu i platnim sustavima neophodni kako bi se ESSB-u omogućila neovisnost u izvršavanju njegovih zadaća;
- (9) budući da se upotreba pojma „pravne i fizičke osobe” u članku 5.4. Statuta mora tumačiti na način koji je u skladu s praksom u državama članicama u području novčane i bankovne statistike te platnobilančne statistike, te stoga obuhvaća i subjekte koji prema nacionalnom pravu njihovih država nisu ni pravne ni fizičke osobe, ali ipak spadaju u odgovarajuće podsektore ESA-e 95; budući da se izvještajni zahtjevi stoga mogu uvesti za subjekte kao što su ortaštva, podružnice, subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) i fondove koji, prema važećim zakonima pojedinih država, nemaju status pravne osobe; budući da se u takvim slučajevima obveza izvješćivanja uvodi za one osobe koje, prema mjerodavnom nacionalnom pravu, u pravnom prometu zastupaju dotične subjekte;
- (10) budući da se statističke bilance institucija navedenih u članku 19.1. Statuta mogu također koristiti za izračun iznosa minimalnih pričuva koje su te institucije dužne držati;
- (11) budući da je zadaća Upravnog vijeća ESB-a definirati podjelu zadaća između ESB-a i nacionalnih središnjih banaka s obzirom na prikupljanje i provjeru statističkih podataka i njihovo izvršavanje, uzimajući u obzir načelo utvrđeno u članku 5.2. Statuta, kao i zadaće koje će

preuzeti nacionalna tijela u okvirima svojih nadležnosti, a za potrebe dobivanja visokokvalitetne statistike;

- (12) budući da, u prvim godinama postojanja područja jedinstvene valute, s ciljem troškovne učinkovitosti može biti potrebno da se, zbog postojećih ograničenja u okviru sustava prikupljanja podataka, statistički izvještajni zahtjevi ESB-a ispunjavaju s pomoću prijelaznih postupaka; budući da ovo naročito može podrazumijevati da, u slučaju finansijskog računa platne bilance, podaci o prekograničnim pozicijama ili transakcijama država članica sudionica koje se promatralju kao jedinstveno ekonomsko područje u prvim godinama postojanja područja jedinstvene valute mogu biti objedinjeni korištenjem svih pozicija ili transakcija između rezidenata pojedine države članice sudionice i rezidenata drugih država;
- (13) budući da su granice u okviru kojih i uvjeti pod kojima je ESB ovlašten izricati sankcije društвima, koja ne poštuju obveze utvrđene uredbama i odlukama ESB-a određene Uredbom Vijeća (EZ) br. 2532/98 od 23. studenoga 1998. o ovlastima Europske središnje banke za izricanje sankcija⁽²⁾, sukladno članku 34.3. Statuta; budući da se, u slučaju proturječnosti između odredbi navedene Uredbe i ove Uredbe, koja ESB-u omogućuje izricanje sankcija, primjenjuju odredbe ove Uredbe; budući da sankcije zbog neispunjena obveza određenih u ovoj Uredbi ne dovode u pitanje mogućnost ESSB-a da utvrdi odgovarajuće izvršne odredbe u svojim odnosima s drugim stranama, uključujući djelomično ili potpuno isključivanje neke izvještajne jedinice iz operacija monetarne politike u slučaju teške povrede statističkih izvještajnih zahtjeva;
- (14) budući da uredbe ESB-a na temelju članka 34.1. Statuta ne daju nikakva prava, odnosno ne nameću nikakve obveze državama članicama članionicama;
- (15) budući da je Danska, pozivajući se na stavak 1. Protokola (br. 12) o određenim odredbama koje se odnose na Dansku, obavijestila, u smislu Odluke iz Edinburga od 12. prosinca 1992., da ona neće sudjelovati u trećoj fazi ekonomskog i monetarnog unije; budući da se, stoga, sukladno stavku 2. navedenog Protokola, svi članci i odredbe Ugovora i Statuta koji se odnose na odstupanje primjenjuju na Dansku;

⁽¹⁾ SL L 310, 30.11.1996., str. 1.

⁽²⁾ SL L 318, 27.11.1998., str. 4.

- (16) budući da se na temelju stavka 8. Protokola (br. 11) o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske, članak 34. Statuta ne primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu osim ako ona ne sudjeluje u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije;
- (17) budući da, iako je poznato da statistički podaci koji su potrebni kako bi se ispunili statistički izvještajni zahtjevi ESB-a nisu jednaki za države članice sudionice i države članice nesudionice, članak 5. Statuta primjenjuje se i na države članice sudionice i na države članice nesudionice; budući da ova činjenica, zajedno s člankom 5. Ugovora, podrazumijeva obvezu izrade i provedbe na nacionalnoj razini svih mjera koje države članice smatraju potrebnima da bi se prikupili statistički podaci potrebni za ispunjenje statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a i provele pravovremene pripreme u području statistike, kako bi te države postale države članice sudionice;
- (18) budući da povjerljivi statistički podaci, koje ESB i nacionalne središnje banke moraju pribaviti radi ostvarivanja zadaća ESSB-a moraju biti zaštićeni kako bi se postiglo i zadržalo povjerenje izvještajnih jedinica; budući da, po donošenju ove Uredbe, više neće postojati nikakvi razlozi za pozivanje na odredbe o povjerljivosti, koje bi onemogućavale razmjenu povjerljivih statističkih podataka, koji se odnose na zadaće ESSB-a, sukladno odredbama Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca pri obradi osobnih podataka i o slobodnom kretanju tih podataka⁽¹⁾;
- (19) budući da članak 38. stavak 38.1. Statuta propisuje da članovi upravnih tijela i osoblje ESB-a i nacionalnih središnjih banaka ne smiju, čak ni nakon prestanka njihove dužnosti, otkrivati one podatke koji su obuhvaćeni obvezom čuvanja poslovne tajne, a članak 38. stavak 38.2. Statuta propisuje da osobe koje imaju pristup podacima koji su obuhvaćeni zakonodavstvom Unije koje nameće obvezu čuvanja tajnosti podliježu tom zakonodavstvu;
- (20) budući da svaka povreda pravila koja su obvezujuća za osoblje ESB-a, bez obzira na to je li ona počinjena namjerno ili iz nehaja, čini te osobe podložnim disciplinskim sankcijama te, ako je potrebno, kaznama određenim zakonom zbog povrede obveze čuvanja poslovne tajne, sukladno odredbama članaka 12. i 18. Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica;
- (21) budući da eventualna uporaba statističkih podataka u svrhu izvršavanja zadaća koje sukladno članku 105. Ugovora obavlja ESSB, iako smanjuje ukupni teret izvještavanja, podrazumijeva da se režim povjerljivosti, utvrđen ovom Uredbom, u određenoj mjeri mora razlikovati od općih načela Zajednice i međunarodnih načела o povjerljivosti statističkih podataka, a posebno od odredbi o povjerljivosti statističkih podataka sadržanih u Uredbi Vijeća (EZ) br. 322/97 od 17. veljače 1997. o statistici Zajednice⁽²⁾; budući da će, uzimajući u obzir ove razlike, ESB poštovati načela na kojima se temelji statistika na području Zajednice, a koja su utvrđena u članku 10. Uredbe (EZ) br. 322/97;
- (22) budući da se režim povjerljivosti utvrđen u ovoj Uredbi odnosi samo na povjerljive statističke podatke, koji se dostavljaju ESB-u radi izvršavanja zadaća ESSB-a i ne utječe na posebne nacionalne odredbe, odnosno odredbe Zajednice o prosljeđivanju ostalih vrsta podataka ESB-u; budući da se moraju poštovati pravila o povjerljivosti statističkih podataka koja primjenjuju nacionalni zavodi za statistiku i Komisija u pogledu statističkih podataka koje prikupljaju u svoje ime;
- (23) budući da, za potrebe članka 5. stavka 5.1. Statuta, ESB u području statistike mora suradivati s institucijama ili tijelima Zajednice i s nadležnim tijelima država članica ili trećih zemalja te s međunarodnim organizacijama; budući da će ESB i Komisija uspostaviti odgovarajuće oblike suradnje u području statistike kako bi mogli obavljati svoje zadaće na najučinkovitiji način, nastojeći pritom svesti na najmanju moguću mjeru opterećenje za izvještajne jedinice;
- (24) budući da je ESSB-u i ESB-u povjerena zadaća pripremanja statističkih izvještajnih zahtjeva za europodručje radi njihovog potpunog djelovanja u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije (u daljem tekstu „treća faza“); budući da je pravovremena priprema u području statistike ključna kako bi se ESSB-u omogućilo izvršavanje njegovih zadaća u trećoj fazi; budući da je, prije početka treće faze, ključan element pripreme donošenja

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽²⁾ SL L 52, 22.2.1997., str. 1.

- statističkih propisa ESB-a; budući da je sudionike na tržištu tijekom 1998. poželjno informirati o detaljnim odredbama za koje ESB smatra da ih je potrebno donijeti radi provođenja njegovih statističkih izvještajnih zahtjeva; budući da je stoga ESB-u potrebno osigurati regulatorne ovlasti od dana stupanja na snagu ove Uredbe;
- (25) budući da se odredbe ove Uredbe mogu učinkovito primjenjivati samo ako sve države članice sudionice donesu potrebne mјere kako bi njihovim nadležnim tijelima osigurale ovlasti za pružanje pomoći i punu suradnju s ESB-om u postupku provjere i obveznog prikupljanja statističkih podataka, u skladu s člankom 5. Ugovora,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „statistički izvještajni zahtjevi ESB-a” znači statistički podaci koje moraju dostaviti izvještajne jedinice, a koji su potrebni radi ostvarivanja zadaća ESSB-a;
2. „izvještajne jedinice” znači pravne i fizičke osobe i subjekti iz članka 2. stavka 3. na koje se odnose statistički izvještajni zahtjevi ESB-a;
3. „država članica sudionica” znači država članica koja je usvojila jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom;
4. „rezident” i „rezidentan” znači imati središte gospodarskog interesa na ekonomskom području pojedine države, kao što je određeno u Prilogu A; u tom smislu, „prekogranične pozicije” i „prekogranične transakcije” jesu pozicije odnosno transakcije u imovini i/ili obvezama rezidenata država članica sudionica koje se promatraju kao jedinstveno ekonomsko područje, u odnosu na rezidente država članica nesudionica i/ili rezidente trećih država;

5. „stanje međunarodnih ulaganja” znači bilanca ukupne prekogranične finansijske imovine i obveza;
6. „elektronički novac” znači elektronički pohranjena novčana vrijednost na tehničkom uređaju, uključujući unaprijed plaćene kartice koje se mogu naširoko koristiti za plaćanja subjektima koji nisu izdavatelji, a da pritom nije nužno uključivanje bankovnih računa u transakciju, već služi kao unaprijed plaćeni instrument na donositelja.

Članak 2.

Referentna izvještajna populacija

1. S ciljem ispunjavanja statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a, ESB ima pravo, uz pomoć nacionalnih središnjih banaka sukladno članku 5. stavku 5.2. Statuta, prikupljati statističke podatke u okvirima referentne izvještajne populacije i u graničama koje su potrebne za ispunjavanje zadaća ESSB-a.

2. Referentna izvještajna populacija obuhvaća sljedeće izvještajne jedinice:

- (a) pravne i fizičke osobe koje spadaju u podsektore „središnja banka”, „ostale monetarne finansijske institucije” i „ostali finansijski posrednici, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova”, koji su određeni u Prilogu B ovoj Uredbi i rezidenti su u državi članici, u mjeri koja je potrebna da bi se ispunili statistički izvještajni zahtjevi ESB-a u području monetarne i bankovne statistike te statistike platnoga prometa;
- (b) poštanske žiro institucije u mjeri koja je potrebna da bi se ispunili statistički izvještajni zahtjevi ESB-a u području monetarne i bankovne statistike te statistike platnoga prometa;
- (c) pravne i fizičke osobe koje su rezidenti države članice, u mjeri u kojoj drže prekogranične pozicije ili obavljaju prekogranične transakcije i u kojoj su statistički podaci o takvim pozicijama ili transakcijama potrebni za ispunjavanje statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a u području platnobilančne statistike ili stanja međunarodnih ulaganja;
- (d) pravne i fizičke osobe koje su rezidenti države članice, u mjeri u kojoj su statistički podaci o vrijednosnim papirima ili elektroničkom novcu koje one izdaju potrebni za ispunjavanja statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a.

3. Subjekt koji bi inače bilo obuhvaćen definicijom iz stavka 2., ali koji se, prema nacionalnom pravu države u kojoj je rezident, ne smatra ni pravnom osobom ni grupom fizičkih osoba, iako može biti nositelj određenih prava i obveza, smatra se izvještajnom jedinicom. Obvezu izvješćivanja takve jedinice ispunjavaju osobe koje ju zakonski zastupaju.

U slučaju da pravna osoba, grupa fizičkih osoba ili subjekt iz prvog podstavka ima podružnicu koja je rezident u drugoj državi, takva podružnica smatra se samostalnom izvještajnom jedinicom bez obzira na to gdje se nalazi glavna uprava, pod uvjetom da podružnica ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2., s izuzetkom potrebe da posjeduje odvojenu pravnu osobnost. Bez obzira na njihov broj, sve podružnice osnovane u istoj državi članici tretiraju se kao jedna podružnica, ako pripadaju istom podsektoru gospodarstva. Obvezu izvješćivanja podružnice ispunjavaju osobe koje ju zakonski zastupaju.

Članak 3.

Načini određivanja statističkih izvještajnih zahtjeva

Pri određivanju i uvođenju statističkih izvještajnih zahtjeva ESB određuje stvarnu izvještajnu populaciju u okvirima referentne izvještajne populacije, kako je određena u članku 2. Ne dovođeći u pitanje ispunjavanje njegovih statističkih izvještajnih zahtjeva, ESB:

- (a) svodi teret izvještavanja na najmanju moguću mjeru, koristeći između ostalog u najvećoj mogućoj mjeri postojeću statistiku;
- (b) poštuje statističke standarde Zajednice i međunarodne statističke standarde;
- (c) može u potpunosti ili djelomično izuzeti određene grupe izvještajnih jedinica iz svojih statističkih izvještajnih zahtjeva.

Članak 4.

Obveze država članica

Države članice se organiziraju na području statistike i ostvaruju punu suradnju s ESSB-om, kako bi se osiguralo ispunjavanje obveza koje proizlaze iz članka 5. Statuta.

Članak 5.

Regulatorna ovlast ESB-a

1. ESB može donositi uredbe kojima se određuju i uvode statistički izvještajni zahtjevi prema stvarnoj izvještajnoj populaciji u državama članicama sudionicama.

2. Kako bi se zajamčila dosljednost potrebna za sastavljanje statistike koja zadovoljava njihove pojedinačne zahtjeve za informiranjem, ESB se savjetuje s Komisijom o nacrtu uredbi u svim slučajevima gdje postoje veze sa statističkim zahtjevima Komisije. Odbor za monetarnu, finansijsku i platnobilančnu statistiku dužan je, u okvirima svoje nadležnosti, sudjelovati u postupku suradnje između Komisije i ESB-a.

Članak 6.

Pravo na provjeru i obvezno prikupljanje statističkih podataka

1. Ako postoji sumnja da izvještajna jedinica koja je rezident u državi članici sudionici nije postupila, na način određen u članku 7. stavku 2., u skladu sa statističkim izvještajnim zahtjevima ESB-a, ESB i, sukladno članku 5. stavku 5.2. Statuta, nacionalna središnja banka dotične države članice sudionice imaju pravo provjeriti točnost i kvalitetu statističkih podataka i provesti njihovo obvezno prikupljanje. Međutim, ako su dotični statistički podaci potrebni da bi se utvrdilo pridržavanje odredbi o minimalnim obveznim pričuvama, provjeru treba provesti sukladno članku 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2531/98 od 23. studenoga 1998. o primjeni odredbi o minimalnim pričuvama od strane Europske središnje banke⁽¹⁾. Pravo provjere statističkih podataka, odnosno njihovog obveznog prikupljanja, obuhvaća pravo:

- (a) zahtijevanja dostave dokumenata;
- (b) pregleda poslovnih knjiga i evidencija izvještajnih jedinica;
- (c) uzimanja preslika ili izvadaka iz takvih poslovnih knjiga i evidencija; te
- (d) pribavljanja pisanih ili usmenih objašnjenja.

⁽¹⁾ SL L 318, 27.11.1998., str. 1.

2. ESB ili nadležna nacionalna središnja banka pisanim putem obavještava izvještajnu jedinicu o svojoj odluci o provjeri statističkih podataka ili o njihovom obveznom prikupljanju, pri čemu se određuje rok za ispunjavanje zahtjeva za provjeru, sankcije koje će se primijeniti u slučaju neispunjavanja zahtjeva i pravo na preispitivanje. ESB i dotična nacionalna središnja banka se međusobno obavještavaju o takvim zahtjevima za provjerom.

3. Pri provjeri i obveznom prikupljanju statističkih podataka primjenjuju se nacionalni postupci. Troškove postupka snosi dotična izvještajna jedinica ako se utvrди da izvještajna jedinica nije postupila u skladu sa statističkim izvještajnim zahtjevima.

4. ESB može donijeti uredbe kojima se određuju uvjeti pod kojima je moguće ostvariti pravo na provjeru ili na obvezno prikupljanje statističkih podataka.

5. U okvirima svojih nadležnosti, nacionalna tijela država članica sudionica pružaju potrebnu pomoć ESB-u i nacionalnim središnjim bankama u izvršavanju njihovih ovlasti predviđenih ovim člankom.

6. Kada se izvještajna jedinica suprotstavlja ili ometa postupak provjere ili obveznog prikupljanja traženih statističkih podataka, država članica sudionica u kojoj se nalaze prostorije izvještajne jedinice pruža potrebnu pomoć, osiguravajući ESB-u ili nacionalnoj središnjoj banci, između ostalog, pristup prostorijama izvještajne jedinice, tako da se mogu ostvariti prava navedena u stavku 1. ovog članka.

Članak 7.

Izricanje sankcija

1. ESB je ovlaštena izreći sankcije određene u ovom članku izvještajnim jedinicama na koje se odnose izvještajni zahtjevi i koje su rezidenti u državi članici sudionici, a koje ne ispunjavaju obveze koje proizlaze iz ove Uredbe, odnosno iz uredbi ili odluka ESB-a kojima se određuju i uvode statistički izvještajni zahtjevi ESB-a.

2. Smatra se da je došlo do povrede obveza dostavljanja određenih statističkih podataka ESB-u ili nacionalnoj središnjoj banci ako:

(a) ESB ili nacionalna središnja banka ne zaprili nikakve statističke podatke do utvrđenog roka; ili

(b) su statistički podaci netočni, nepotpuni ili u obliku koji ne udovoljava zahtjevu.

3. Smatra se da je došlo do povrede obveze da se ESB-u i nacionalnim središnjim bankama dopusti provjera točnosti i kvalitete statističkih podataka koje su ESB-u ili nacionalnoj središnjoj banci dostavile izvještajne jedinice, u svim slučajevima kada izvještajna jedinica ometa tu aktivnost. Takvo ometanje uključuje, ali nije ograničeno na uklanjanje dokumenata ili sprečavanje fizičkog pristupa ESB-u ili nacionalnoj središnjoj banci koji im je potreban da bi ispunili njihovu zadaću provjere ili obvezno prikupljanje statističkih podataka.

4. Protiv izvještajne jedinice ESB može izreći sljedeće sankcije:

(a) u slučaju povrede opisane u stavku 2. točki (a), dnevni penal koji ne prelazi iznos od 10 000 eura, pri čemu ukupni iznos novčane kazne ne prelazi 100 000 eura;

(b) u slučaju povrede opisane u stavku 2. točki (b), novčanu kaznu čiji iznos ne prelazi 200 000 eura; te

(c) u slučaju povrede opisane u stavku 3., novčanu kaznu čiji iznos ne prelazi 200 000 eura.

5. Sankcije utvrđene u stavku 4. smatraju se dodatkom obvezi izvještajne jedinice da snosi troškove postupka provjere i obveznog prikupljanja, kako je određeno u članku 6. stavku 3.

6. Pri izvršavanju ovlasti određenih ovim člankom ESB postupa sukladno načelima i postupcima utvrđenim u Uredbi (EZ) br. 2532/98.

Članak 8.

Odredbe o povjerljivosti

1. U okviru ove Uredbe, a za potrebe odredbi o povjerljivosti statističkih podataka, koji su potrebni za izvršavanje zadaća ESSB-a, statistički podaci se smatraju povjerljivima ako je izvještajne jedinice ili bilo koju drugu pravnu osobu, fizičku osobu, subjekt ili podružnicu moguće identificirati izravno na temelju njihova imena, adrese ili službeno dodijeljenog identifikacijskog koda ili posredno zaključivanjem, čime se otkrivaju pojedinačni podaci. Pri određivanju je li pojedinu izvještajnu jedinicu ili bilo koju drugu pravnu osobu, fizičku osobu, subjekt ili podružnicu moguće identificirati, u obzir se uzimaju sva sredstva koja u razumnim okolnostima može upotrijebiti treća strana kako bi identificirala spomenutu izvještajnu jedinicu ili neku drugu

pravnu osobu, ili fizičku osobu, subjekt ili podružnicu. Statički podaci preuzeti iz izvora koji su sukladno nacionalnom pravu dostupni javnosti, ne smatraju se povjerljivim.

2. Prijenos povjerljivih statističkih podataka od nacionalnih središnjih banaka prema ESB-u odvija se u mjeri i na razini podrobnosti koja je neophodna za ostvarenje zadaća ESSB-a, kako je opisano u članku 105. Ugovora.

3. Izvještajne jedinice obavještavaju se o uporabi dostavljenih statističkih podataka u statističke i druge upravne svrhe. Izvještajne jedinice imaju pravo dobiti informaciju o pravnoj osnovi za prijenos podataka, kao i poduzetim zaštitnim mjerama.

4. ESB koristi dostavljene povjerljive statističke podatke isključivo za ostvarenje zadaća ESSB-a, osim:

(a) ako je izvještajna jedinica ili druga pravna osoba, fizička osoba, subjekt ili podružnica, koju je moguće identificirati dala izričitu suglasnost za korištenje navedenih statističkih podataka i u druge svrhe; ili

(b) za sastavljanje posebne statistike Zajednice, na temelju sporazuma između Komisije i ESB-a, u skladu s člankom 9. Uredbe (EZ) br. 322/97, ili

(c) za davanje pristupa znanstvenoistraživačkim tijelima povjerljivim statističkim podacima koji ne omogućuju izravnu identifikaciju, ne dovodeći u pitanje nacionalno zakonodavstvo i uz prethodnu izričitu suglasnost nacionalnog tijela koje je dalo podatke.

5. Nacionalne središnje banke koriste povjerljive statističke podatke prikupljene s ciljem ispunjavanja statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a isključivo radi ispunjavanja zadaća ESSB-a, osim:

(a) ako je izvještajna jedinica ili druga pravna osoba, fizička osoba, subjekt ili podružnica, koju je moguće identificirati dala izričitu suglasnost za korištenje navedenih statističkih podataka i u druge svrhe; ili

(b) ako se podaci na nacionalnoj razini koriste u statističke svrhe na temelju sporazuma između nacionalnih statističkih tijela i nacionalne središnje banke, odnosno za sastavljanje statistike Zajednice, u skladu s člankom 9. Uredbe (EZ) br. 322/97; ili

(c) ako se podaci koriste na području bonitetnog nadzora, odnosno, sukladno članku 14. stavku 4. Statuta, radi obavljanja drugih funkcija osim onih navedenih u Statutu; ili

(d) za davanje pristupa znanstvenoistraživačkim tijelima povjerljivim statističkim podacima koji ne omogućuju izravnu identifikaciju.

6. Ovaj članak ne prijeći da povjerljivi statistički podaci koji su prikupljeni u druge svrhe, osim onih koje predstavljaju ispunjavanje statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a, budu upotrijebeni u te druge svrhe.

7. Ovaj se članak primjenjuje samo na prikupljanje i prijenos povjerljivih statističkih podataka s ciljem ispunjavanja statističkih izvještajnih zahtjeva ESB-a te nema utjecaja na posebne odredbe na nacionalnoj razini ili na razini Zajednice koje se odnose na prijenos drugih vrsta podataka ESB-u.

8. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje Direktivu 95/46/EZ.

U slučaju podataka prikupljenih od strane nacionalnih zavoda za statistiku i Komisije koji se dostavljaju ESB-u, ova se Uredba u pogledu povjerljivosti statističkih podataka primjenjuje ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 322/97.

9. ESB i nacionalne središnje banke poduzimaju sve potrebne regulatorne, upravne, tehničke i organizacijske mjere kako bi osigurale zaštitu povjerljivih statističkih podataka. ESB donosi zajednička pravila i minimalne standarde za onemogućavanje nezakonitog objavljivanja i neovlaštene uporabe. Zaštitne mjere primjenjuju se na sve povjerljive statističke podatke utvrđene u stavku 1.

10. Države članice dužne su donijeti sve potrebne mjere kako bi se osigurala zaštita povjerljivih statističkih podataka, uključujući donošenje odgovarajućih izvršnih mjera od strane države članice u slučaju povrede.

Članak 9.

Završne odredbe

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.

Članak 5., članak 6. stavak 4. i članak 8. stavak 9. primjenjuju se od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Ostali članci primjenjuju se od 1. siječnja 1999.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. studenoga 1998.

*Za Vijeće
Predsjednik
R. EDLINGER*

PRILOG A

GRANICE NACIONALNOGA GOSPODARSTVA

2.04. Jedinice, bilo da li se radi o institucionalnim jedinicama, lokalnim poslovnim jedinicama ili jedinicama homogene proizvodnje, koje čine gospodarstvo neke zemlje i čije se transakcije knjiže u ESA-i, su one jedinice koje imaju središte svog ekonomskog interesa na ekonomskom području te zemlje. Ove jedinice, poznate kao rezidentne jedinice, mogu i ne moraju imati državljanstvo te zemlje, mogu i ne moraju biti pravne osobe i mogu i ne moraju biti prisutne na ekonomskom području spomenute države u trenutku izvođenja transakcije. Kako je granica nacionalnog gospodarstva definirana pojmom rezidentne jedinice, potrebno je definirati i značenje pojmove ekonomsko područje i središte ekonomskog interesa.

2.05. Pod pojmom „ekonomsko područje“ podrazumijeva se:

- (a) zemljopisno područje pod upravom neke države, na kojem je osigurano slobodno kretanje osoba, robe, usluga i kapitala;
- (b) sve slobodne zone, uključujući carinska skladišta i tvornice pod carinskim nadzorom;
- (c) nacionalni zračni prostor, teritorijalne vode i epikontinentalni pojas u međunarodnim vodama, u kojem zemlja uživa isključiva prava (¹);
- (d) teritorijalne enklave, tj. zemljopisna područja u inozemstvu koja prema međunarodnim ugovorima ili međudržavnim sporazumima koriste državne agencije zemlje (veleposlanstva, konzulati, vojne baze, istraživačke baze, itd.);
- (e) nalazišta nafte, prirodnog plina itd. u međunarodnim vodama izvan epikontinentalnog pojasa, na kojima rade jedinice rezidentne na teritoriju koji je definiran u prethodnim točkama.

2.06. Ekonomsko područje ne uključuje izvanteritorijalne enklave (tj. dijelove vlastitog zemljopisnog područja države, koje prema međunarodnim ugovorima ili međudržavnim sporazumima koriste državne agencije drugih zemalja, institucije Europske unije ili međunarodne organizacije (²)).

2.07. Pojmom „središte ekonomskog interesa“ se označava činjenica da postoji neka lokacija unutar ekonomskog područja na kojoj, ili iz koje, jedinica obavlja i namjerava dalje obavljati, ekonomske djelatnosti i transakcije u značajnoj mjeri na neodređeno vrijeme ili u određenom, ali duljem vremenskom razdoblju (godina dana ili dulje). Iz ovoga slijedi da jedinica koja obavlja takve transakcije na ekonomskom području više država, nužno mora imati središte ekonomskog interesa u svakoj od njih. Vlasništvo nad zemljištem i građevinama unutar ekonomskog područja je samo po sebi dostatno da vlasnik ima središte ekonomskog interesa na tom mjestu.

2.08. Na temelju ovih definicija, rezidentne jedinice neke zemlje mogu se dodatno podijeliti na:

- (a) jedinice koje se, s obzirom na sve transakcije izuzev onih vezanih uz vlasništvo nad zemljištem i građevinama, bave prvenstveno proizvodnjom, financijama, osiguranjem ili preraspodjelom;
- (b) jedinice koje, s obzirom na sve transakcije izuzev onih vezanih uz vlasništvo nad zemljištem i građevinama, prvenstveno sudjeluju u potrošnji (³);
- (c) sve jedinice u ulozi vlasnika zemljišta i građevina, s iznimkom vlasnika izvanteritorijalnih enklava koje su dio ekonomskog područja drugih država ili su države *sui generis* (vidi stavak 2.06.).

(¹) Ribarske brodice, ostali brodovi, plutajuće platforme i letjelice tretiraju se u ESA-i kao i sva ostala pokretna oprema, bez obzira jesu li u vlasništvu rezidentnih jedinica koje se njima koriste ili su u vlasništvu nerezidenta, a koriste ih rezidentne jedinice. Transakcije vezane uz vlasništvo (bruto investicije u fiksni kapital) i uporabu (najam, osiguranje, itd.) ovakve opreme pripisuju se gospodarstvu zemlje u kojoj je vlasnik i/ili korisnik rezident. U slučaju finansijskog *leasinga*, prepostavlja se promjena vlasništva.

(²) Područja koja koriste institucije Europske unije i međunarodne organizacije čine područja država *sui generis*. Značajka takvih država je da su jedini rezidenti same institucije (vidi stavak 2.10. točku (e)).

(³) Potrošnja nije jedina moguća aktivnost kućanstva. Ona mogu, kao i poduzetnici, sudjelovati u svim vrstama ekonomske aktivnosti.

2.09. U slučaju jedinica koje se, s obzirom na sve transakcije izuzev onih vezanih uz vlasništvo nad zemljištem i građevinama, prvenstveno bave proizvodnjom, financijama, osiguranjem ili preraspodjelom, razlikuju se sljedeća dva slučaja:

- (a) aktivnost se odvija isključivo na ekonomskom području države: jedinice koje izvode tu aktivnost, su rezidentne jedinice te zemlje;
- (b) aktivnost se, u razdoblju od jedne godine ili dulje, odvija na ekonomskim područjima nekoliko zemalja: rezidentnom jedinicom se smatra samo onaj dio jedinice koji na ekonomskom području te zemlje ima središte ekonomskog interesa. Takva rezidentna jedinica može biti:
 1. institucionalna rezidentna jedinica (vidi stavak 2.12.), čije se aktivnosti, koje su se u razdoblju od jedne godine ili dulje odvijale u ostatku svijeta, izuzimaju i tretiraju zasebno⁽¹⁾; ili
 2. uvjetno rezidentna jedinica (vidi stavak 2.15.), u slučaju da u razdoblju od godine dana ili dulje aktivnost obavlja jedinica koja ima boravište u drugoj državi.

2.10. U slučaju jedinica koje prvenstveno sudjeluju u potrošnji, osim u ulozi vlasnika zemljišta i građevina, kućanstva koja imaju središte ekonomskog interesa u nekoj državi smatraju se rezidentnim jedinicama te države, čak i ako na kraća razdoblja (manje od godinu dana) borave u inozemstvu. One posebno uključuju sljedeće slučajeve:

- (a) pogranične radnike, tj. osobe koje svakodnevno prelaze granicu radi posla u susjednoj državi;
- (b) sezonske radnike, tj. osobe koje napuštaju državu na nekoliko mjeseci, ali kraće od godinu dana, radi posla u drugoj državi u sektorima koji periodično zahtijevaju dodatnu radnu snagu;
- (c) turiste, pacijente, studente⁽²⁾, dužnosnike u službenom posjetu, poslovne ljude, trgovачke putnike, umjetnike i članove posade, koji putuju u inozemstvo;
- (d) lokalno osoblje koje radi u izvanteritorijalnim enklavama stranih država;
- (e) osoblje institucija Europske unije te civilnih ili vojnih međunarodnih organizacija sa sjedištima u izvanteritorijalnim enklavama;
- (f) službene, civilne ili vojne, predstavnike državne vlasti (zajedno s njihovim obiteljima) koji imaju poslovni nastan u teritorijalnim enklavama.

2.11. Sve jedinice u ulozi vlasnika zemljišta i/ili građevina koji su dio ekonomskog područja, se smatraju rezidentnim ili uvjetno rezidentnim (vidi stavak 2.15.) jedinicama zemlje u kojoj se nalazi odgovarajuće zemljište ili građevine.

⁽¹⁾ Samo kada se takva aktivnost obavljala u razdoblju kraćem od godine dana, ne treba je odvajati od aktivnosti institucionalne jedinice proizvođača. Isto se postupa i u slučaju kada se aktivnost, iako obavljana u razdoblju duljem od godine dana, smatra beznačajnom te u svim slučajevima postavljanja opreme u inozemstvu. Međutim, smatra se da jedinica koja je rezidentna u drugoj državi, a u državi izvodi građevinsku djelatnost u razdoblju kraćem od godine dana, ima središte ekonomskog interesa na ekonomskom području države ukoliko output građevinske djelatnosti predstavlja bruto investicije u fiksni kapital. Takva se jedinica tretira kao uvjetna rezidentna jedinica.

⁽²⁾ Studenti se uvijek tretiraju kao rezidenti, bez obzira na duljinu trajanja njihova studija u inozemstvu.

PRILOG B

PODSEKTOR: SREDIŠNJA BANKA (S.121)

2.45. *Definicija:* Podsektor središnja banka (S.121) se sastoji od svih finansijskih i kvazi-društava, čija je glavna funkcija emisija primarnog novca, održavanje unutarnje i vanjske valutne vrijednosti i držanje cijelokupnih međunarodnih državnih pričuva ili njihovog dijela.

2.46. U podsektor S.121 razvrstavaju se sljedeći finansijski posrednici:

- (a) nacionalna središnja banka, također i u slučaju kada je ona dio Europskoga sustava središnjih banaka;
- (b) središnje monetarne agencije, uglavnom, javne prirode (npr. agencije koje upravljaju deviznim tečajem ili emisijom primarnog novca) koje vode potpuni skup računa i samostalno donose odluke u odnosu na središnju državu. Ove se aktivnosti većinom izvodi u okviru središnje države ili središnje banke. U tim slučajevima ne postoje odvojene institucionalne jedinice.

2.47. Podsektor S.121 ne uključuje agencije i tijela, osim središnje banke, koja upravljaju ili nadziru finansijska društva ili finansijska tržišta. Oni se razvrstavaju u podsektor S.124 (vidi stavak 2.58. točku (g)).⁽¹⁾

PODSEKTOR: DRUGE MONETARNE FINANSIJSKE INSTITUCIJE (S.122)

2.48. *Definicija:* Podsektor druge monetarne finansijske institucije (S.122) se sastoji od svih finansijskih i kvazi-društava, osim onih iz sektora središnje banke, koja prvenstveno obavljaju poslove finansijskog posredovanja i čije se poslovanje sastoji od primanja depozita i/ili vrlo sličnih nadomjestaka za depozite od institucionalnih jedinica, osim monetarnih finansijskih institucija te odobravanja zajmova i/ili ulaganja u vrijednosnice za vlastiti račun.

2.49. Monetarne finansijske institucije (MFI) obuhvaćaju podsektor središnje banke (S.121) i podsektor drugih monetarnih finansijskih institucija (S.122), a podudaraju se s monetarnim finansijskim institucijama u statističke svrhe prema definiciji EMI-a (vidi stavak 2.41.).

2.50. MFI se ne mogu opisati jednostavno kao „banke”, jer uključuju i neka finansijska društva koja se ne nazivaju bankama i neka kojima to nije dozvoljeno u nekim zemljama, dok neka druga finansijska društva, koja se nazivaju bankama, u stvari nisu MFI. Općenito se u podsektor S.122 razvrstavaju sljedeći finansijski posrednici:

- (a) poslovne banke, „univerzalne“ banke, „sve-namjenske“ banke;
- (b) štedionice (uključujući uzajamne štedionice, štedionice i kreditne zadruge);
- (c) poštanske žiro institucije, poštanske banke i žiro banke;
- (d) ruralne kreditne banke, poljoprivredne kreditne banke;
- (e) zadružne kreditne banke, kreditne zadruge;
- (f) specijalizirane banke (npr. trgovačke banke, kuće koje se bave emisijama, privatne banke).

2.51. U podsektor S.122 mogu se također razvrstati sljedeći finansijski posrednici, ukoliko se njihovo poslovanje sastoji od primanja sredstava plaćanja od stanovništva u obliku depozita ili u drugim oblicima kao što su kontinuirano izdavanje obveznica i drugih usporedivih vrijednosnica. U ostalim se slučajevima razvrstavaju u podsektor S.123:

- (a) društva koja odobravaju hipotekarne zajmove (uključujući građevinska poduzeća, hipotekarne banke i hipotekarne kreditne ustanove);
- (b) uzajamni fondovi (uključujući investicijske fondove, jedinične fondove i ostale programe kolektivnog ulaganja, npr. poduzeća za kolektivno ulaganje u prenosive vrijednosnice - UCITS);
- (c) lokalne kreditne ustanove.

⁽¹⁾ Ovime se odstupa od SNA 1993., stavaka 4.86. i 4.101., kako bi se zadržala usklađenost s monetarnim finansijskim institucijama u statističke svrhe prema definiciji EMI-a.

2.52. Podsektor S.122 ne uključuje:

- (a) holding društva čija je glavna funkcija nadzor i upravljanje skupinom koja se pretežno sastoji od drugih monetarnih finansijskih institucija, ali ona sama po sebi nisu druge monetarne finansijske institucije. Ona se razvrstavaju u podsektor S.123 (vidi stavak 2.43.);
- (b) neprofitne ustanove koje su priznate kao neovisni pravni subjekti i koje služe drugim monetarnim finansijskim institucijama, ali ne obavljaju poslove finansijskog posredovanja. One se razvrstavaju u podsektor S.124 (vidi stavak 2.44.).

PODSEKTOR: DRUGI FINANSIJSKI POSREDNICI, OSIM OSIGURAVAJUĆIH DRUŠTAVA I MIROVINSKIH FONDOVA (S.123)

2.53. *Definicija:* Podsektor drugi finansijski posrednici, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova (S.123) sastoje se od svih finansijskih i kvazi-društava, koja prvenstveno obavljaju poslove finansijskog posredovanja preuzimanjem obveza u oblicima različitim od gotovine, depozita i/ili vrlo sličnih nadomjestaka za depozite, od institucionalnih jedinica, koje nisu monetarne finansijske institucije ili tehničke pričuve osiguranja.

2.54. Podsektor S.123 uključuje razne vrste finansijskih posrednika, a posebno one koji se pretežno bave dugoročnim financiranjem. U većini slučajeva prevladavanje ove vrste dospijeća predstavlja temelj za razlikovanje od sektora ostalih monetarnih finansijskih institucija. Granica u odnosu na podsektor osiguravajućih društava i mirovinskih fondova se određuje na temelju nepostojanja obveza u obliku tehničkih pričuva osiguranja.

2.55. U podsektor S.123 razvrstavaju se sljedeća finansijska i kvazi-društva, pod uvjetom da nisu MFI:

- (a) društva za finansijski leasing;
- (b) društva čija se djelatnost sastoji od kupnje s obročnom otplatom cijene te osobnog ili komercijalnog financiranja;
- (c) društva koja se bave faktoringom;
- (d) osobe koje za svoj račun prodaju i kupuju vrijednosnice i izvedenice;
- (e) specijalizirana finansijska društva, kao što su društva koja osiguravaju rizični i razvojni kapital, društva koja financiraju izvoz/uvoz;
- (f) finansijska društva, osnovana kao imatelji sekuritizirane aktive;
- (g) finansijski posrednici koji primaju depozite i/ili vrlo slične zamjene depozita samo od MFI-a;
- (h) holding društva čija je glavna funkcija nadzor i upravljanje skupinom društava kćeri koja prvenstveno obavljaju poslove finansijskog posredovanja i/ili pomoćne finansijske aktivnosti, ali ona sama po sebi nisu finansijske institucije (vidi stavak 2.43.).

2.56. Podsektor S.123 ne uključuje neprofitne ustanove koje su priznate kao neovisni pravni subjekti i koje pružaju usluge drugim finansijskim posrednicima, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova, ali ne obavljaju poslove finansijskog posredovanja. One se razvrstavaju u podsektor S.124 (vidi stavak 2.44.).